

staaende ved dette og ikke have Lov til at gaa tilbage til frit Valg“.

Denne Opfattelses Rigtighed er imidlertid bleven bestridt af det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) ved de Forhandlinger, som denne Sag har givet Anledning til i Kreditforeningen for jyske Landejendomsbesiddere i Viborg. Det ærede Medlem har nemlig paastaet, at Indenrigsministeren uden Lovændring godt kunde stadfæste Statutter, der gav Interessenterne Ret til at vælge Vurderingsmænd ogsaa i de Kreditforeninger, som førend Lov af 24. April 1896 ikke havde denne Ret. De forhenværende Indenrigsministre, det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) og det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), have resolveret ud fra den modsatte Fortolkning. Jeg kan ikke indse andet, end at Lovens Ordlyd giver de forhenværende Indenrigsministre Ret i deres Fortolkning, og jeg kan heller ikke nægte, at der ligger nogen Fare i, at Interessenterne faa Valgretten. Det er nemlig ikke ganske uhort, at andre end rent saglige Hensyn have gjort sig gældende, naar der skal vælges en Mand til et Hverv, hvor der er noget at fortjene. Det kan tænkes, at en lille Part af Interessenterne ved Overrumpling besætter Pladsen med en Mand, der ikke er kvalificeret til den. Men naar Interessenterne kun have Indstillingsret, vide de, at dersom de ikke indstille en Mand, der er anerkendt samvittighedsfuld og dygtig, kunne de risikere, at Direktionen vrager deres Indstilling. I det hele taget synes jeg nok, der er en Del, der taler for, at det skal være Direktionen og ikke Interessenterne, der vælge Vurderingsmændene, ogsaa naar jeg tager i Betragtning, at ved Valget til Repræsentanter, der jo er meget vigtigere end Valg til Vurderingsmænd, have Interessenterne direkte Valgret. Man kan saaledes ikke med Føje paastaa, at Interessenterne i Kreditforeningerne ikke have tilstrækkeligt at sige, eller at Kreditforeningerne ledes udemokratisk. Tro de ærede Forslagsstillere, tror det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) virkelig, at en Kreditforening bliver ledet bedre og roligere, fordi Interessenterne have Valgret, end naar de kun have Ret til at fremkomme med en Indstilling, som skal god-

kendes af Direktionen, og som altsaa ikke kan blive effektueret uden Direktionens Godkendelse?

Imidlertid — dette Spørgsmaal har jo mere teoretisk end praktisk Interesse. I Kreditforeningen i Viborg har det, som sagt, affødt en langvarig og ret hidsig Strid, en Strid, der nærmest var en Strid om Kejsereens Skæg, fordi mig bekendt i alt Fald i alle hidtil forefaldne Tilfælde Indstillingsretten har været ensbetydende med Valgret. Jeg vil gerne gøre mit til, at den Uro og Gøring, som denne Sag har været Genstand for, nu komme til at høre op, og da jeg ogsaa kan indse det heldige i, at de samme Regler komme til at gælde for samtlige Landets Kreditforeninger, skal jeg for min Valggruppes Vedkommende erklære, at vi ikke ville sætte os imod, at denne Sag nyder Fremme; og at vi ej heller have noget imod, at denne Sag gaar igennem det høje Ting uden Udvalg.

Ravn: Det Spørgsmaal, det her drejer sig om, er i Virkeligheden et gammelt Krav, der har været oppe siden 80'erne i de forskellige Kreditforeninger. Man har med megen Kraft søgt at faa gennemført, at man kunde faa valgt Taksatorerne eller Vurderingsmændene i Lighed med Repræsentanterne, og det blev ved de store Statutforandringer, der skete i Kreditforeningen i Viborg i Slutningen af 80'erne, kun opgivet, fordi man fra Ministeriet fik en bestemt Udtalelse om, at Statutter med saadanne Bestemmelser ikke vilde blive stadfæstede. Men derfor opgav man dog paa ingen Maade dette Krav og har i Tidens Løb arbejdet paa at faa det gennemført. Dette satte altsaa sin Frugt i Loven af 1896, den Lov, som dette Forslag her vil se at forandre. At der i Virkeligheden ikke var vundet saa stort fra Interessenternes Side ved at faa denne Valgret, viser netop dette, at Indstillingsretten, som de jo have, i Viborg Kreditforening aldrig har ført til, at den, der er bleven indstillet, er bleven kasseret, men at man altid har taget den, som Repræsentanterne have indstillet.

Nu tror jeg, at lige saa godt som de have indstillet, lige saa godt ville de ogsaa vælge, og derfor mener jeg, at denne Valgret bør vi give dem og give dem den sna-